

ΔΗΜ. ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

τού Δημοτιουῦ Σχολείου

Τάξη Πρώτη

1ο ἔτος Α' και Β'.

ΔΗΜ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ≡≡≡
≡≡≡ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

ΤΑΞΗ ΠΡΩΤΗ καὶ ΔΕΥΤΕΡΑ

Δρ. ΣΥΝΔΕΣ | 15-4-37

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ: ΙΩΑΝ. & ΑΡΙΣΤ. Γ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
7 ΟΔΟΣ ΒΟΡΡΕΟΥ 7· ΤΗΛΕΦ. 24.040

1936

3. Προσευχή.

Δὲ λησμονῶ μὲ τὸ σταυρό μου,
ποῦ κάνω βράδυ καὶ πρωί,
τὴν προσευχή μου στὸ Θεό μου,
ποῦ μοῦ χαρίζει τὴ ζωή.

Μεγάλη ἡ χάρη του, μεγάλη!
Γι' αὐτὸ συνήθισα κ' ἐγώ,
πρὶν ἀπὸ κάθε πράξη μου ἄλλη
πιστὰ νὰ τὸν δοξολογῶ!

4. Προσευχή ὅταν τελειώσουν τὰ μαθήματα τῆς ἡμέρας.

Σὲ εὐχαριστοῦμε, Θεέ,
ποῦ μᾶς ἐφύλαξες
ὅλη τὴν ἡμέρα τὴν ὑγεία
καὶ μᾶς ἐφώτισες
στὰ καλὰ μαθήματα.

5. Ἡ ἴδια προσευχή ἀτομική.

6. Προσευχή βραδινή πριν από
τὸν ὕπνο.

Θεέ, Ἐσὺ ποὺ ἀγαπᾷς
καὶ προστατεύεις
ὅλα τὰ πλάσματά σου,
στεῖλε, Σὲ παρακαλῶ,
καὶ σὲ μένα τὸν ἄγγελό σου,
νὰ μὲ φυλάξῃ
τῇ νύκτα ποὺ θὰ κοιμοῦμαι
ἀπὸ κάθε κακό.

7. Ἡ ἴδια προσευχή ὁμαδική.

8. "Αγγελος φύλακας.

"Αγγελε φύλακα, προστάτη,
μὲ τὰ φτερά σου τ' ἀπλωτά,
πέτα στὸν ὕπνο μου καὶ στάσου
στὸ κρεβατάκι μου κοντά.

Θέλω νὰ νοιώθω πάντα πλάι
τὸν ἥσκιο σου νὰ μὲ φυλάη.

Μὰ καὶ στὸ δρόμο ὅταν βρεθῶ,
ποῦμαι ἓνα ἀδύνατο παιδάκι,
κράτα με πάντα ἀπ' τὸ χεράκι,
ἄγγελε ἐσύ, νὰ μὴ χαθῶ.

9. Πρωινή προσευχή.

Σὲ εὐχαριστῶ, Θεέ μου
ποὺ μ' ἐφύλαξες ὅλη τὴ νύκτα
ἀπὸ κάθε κακό.

"Ετσι, Σὲ παρακαλῶ,
φύλαξέ με καὶ τὴν ἡμέρα,
γιὰ νὰ κάνω πρόθυμα καὶ χαρούμενα
ὅλες μου τὶς ἐργασίες.

10. Ἡ ἴδια προσευχή ὁμαδική.

11. Προϊνή προσευχούλα.

Σκύβω, γονατίζω ἀγάλι,
σκύβω, κάνω ἕνα σταυρό.
Θεέ μου, εὐχαριστῶ καὶ πάλι
ποῦ μ' ἐξύπνησες γερό.

Ξαναβλέπω μὲ χαρά μου
τὴν αὐγούλα τὴ χρυσή,

τὰ βουνά, τὰ χόρτα χάμου
κι ὅλα πού ἔκανες ἐσύ.

Κάνε, Πλάστη καὶ πατέρα,
κάνε, Σὲ παρακαλῶ,
νᾶμαι κι ὅλη αὐτὴ τὴ μέρα
πάλι ἓνα παιδιὶ καλό.

12. Ἡ γέννηση τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ καλὴ μας Παναγία ἦτο ἄρραβωνιασμένη μὲ τὸν Ἰωσήφ πού ἦτο ξυλουργός. Ἐκατοικοῦσαν καὶ οἱ δύο στὸ χωριὸ Ναζαρέτ.

Ἐνα πρωί, ὅπως ἐδούλευε ὁ Ἰωσήφ στὸ ἐργαστήρι του, ἀκούει τὸν κήρυκα νὰ φωνάζη :

—Χωριανοί! Ἀκοῦστε ὅλοι. Ὁ βασιλιάς προστάζει νὰ πάη ὁ καθένας στὸν τόπο τοῦ παπποῦ του νὰ γραφθῇ στὰ χαρτιά. Κανένας νὰ μὴν τὸ

ἀμελήση, γιατί θὰ τιμωρηθῆ. Θὰ γραφθοῦν ὅλοι· ἄνδρες καὶ γυναῖκες, γέροι καὶ παιδιά.

Σὰν τὸ ἄκουσε αὐτὸ ὁ Ἰωσήφ, ἔτρεξε ἀμέσως καὶ εἶπε στὴν Παναγία:

—Μαρία, ἐτοιμάσου! Θὰ πᾶμε στὸν τόπο τοῦ παπποῦ μας, στὴν πόλη Βηθλεέμ, νὰ γραφθοῦμε στὰ χαρτιά. Τὸ προστάζει ὁ βασιλιάς.

Ἡ Μαρία τὰ ἐτοίμασε ὅλα ὡς τὸ βράδυ. Ψωμί, φαγιά, ροῦχα. Καὶ τὸ πρωὶ ἐξεκίνησαν γιὰ τὴ Βηθλεέμ.

Ἡ Μαρία καβάλλα σ' ἓνα γαῖδουράκι καὶ ὁ Ἰωσήφ πίσω πεζὸς ἐπῆγαιναν.

Ἐπόφεραν πολὺ στὸ δρόμο. Ἦτο μακρινὸς καὶ εἶχε καὶ πολλὴ ἀνηφοριά. Ἐπιτέλους ἔφθασαν τὸ βράδυ κουρασμένοι κ' ἔτρεξαν νὰ βροῦν μέρος γιὰ νὰ μείνουν.

Ἀλλὰ γιὰ τὴν ἴδια δουλειὰ εἶχαν πάει καὶ ἄλλοι πολλοὶ στὴ Βηθλεέμ. Τὰ ξενοδοχεῖα ἐγέμισαν κόσμο. Τὸ ἴδιο καὶ τὰ σπίτια. Ἐκουράσθηκαν

ἀκόμη γιὰ νὰ βροῦν κατάλυμα, μὰ δὲν εὐρήκαν πουθενά.

Ἕνας γέρος, πού τελευταῖα ἐκτύπησαν τὴν πόρτα του, τοὺς εἶπε:

—Μόνο ἔξω στὴ σπηλιὰ μπορεῖτε νὰ βρῆτε μέρος νὰ μείνετε ἀπόψε. Ἐκεῖ νὰ πᾶτε. Εἶναι καὶ ἄλλες οἰκογένειες μὲ τὰ ζῶα των. Καὶ τοὺς ὠδήγησε ἀπὸ ποῦ θὰ πᾶνε.

Ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ Μαρία εὐχαρίστησαν τὸν καλὸ γέροντα καὶ ἐτράβηξαν γιὰ τὴ σπηλιὰ. Ἐφθασαν ἐκεῖ, ἐρώτησαν ἂν εἶναι τόπος νὰ μείνουν καὶ τοὺς ἔδειξαν μιὰ γωνιά, πού ἦτο ἀκόμη ἀδειανή. Ἐδόξασαν τὸ θεό, πού εὐρέθηκε ἐπιτέλους τόπος νὰ περάσουν τὴ νύκτα, κ' ἔπιασαν τὴ γωνιά τῆς σπηλιᾶς, ἀναψαν φωτιά, ἔφαγαν, ἔδωσαν ἄχυρο στὸ γαῖδουράκι κ' ἐπλάγιασαν.

Ἦτο ἅγια ἡ νύκτα ἐκείνη. Περρασμένα τὰ μεσάνυκτα ἡ Παναγία ἐγέννησε τὸ Χριστούλη, τὸν ἐτύλιξε πρόχειρα μὲ πανιὰ καὶ τὸν ἔβαλε νὰ πλα-

γιάση σ' ἓνα παχνὶ τῶν ζώων.

Καὶ ἐνῶ ἦτο σκοτάδι, ἔξαφνα τὴν ὥρα ἐκείνη ἔλαμψε ὁ οὐρανός. Οἱ βοσκοὶ ποὺ ἔξαγρυπνοῦσαν βόσκοντας τὰ πρόβατά των, ἐθαμπώθηκαν κ' ἔπεσαν φοβισμένοι χάμω. Μὰ ἓνας ἄγγελος ἦλθε μπροστά των καὶ τοὺς εἶπε :

—Μὴ φοβᾶσθε. Σᾶς φέρνω μιὰ εἴδηση καλή. Ἀπόψε ἐγεννήθηκε στὴ Βηθλεὲμ ὁ Χριστός, ὁ σωτῆρας τοῦ κόσμου. Πηγαίνετε ἐκεῖ στὴ σπηλιὰ νὰ τὸν ἰδῆτε. Εἶναι τὸ μωρὸ ποὺ κοιμᾶται στὴ φάτνη τῶν ἀλόγων.

Μόλις εἶπε αὐτὰ ὁ ἄγγελος, ἄλλοι πολλοὶ ἄγγελοι κατέβηκαν ἀπὸ τὸν οὐρανὸ κ' ἔψελναν μαζί του.

—Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Δηλαδή: Ἄς εἶναι δοξασμένος ὁ Θεὸς ψηλά, ἄς εἶναι εἰρήνη στὸν κόσμο, ἄς εἶναι χάρη στοὺς ἀνθρώπους.

Σὰν ἔφυγαν οἱ ἄγγελοι, οἱ ποιμέ-

νες ἔτρεξαν ἀμέσως στή σπηλιὰ κ' εὐ-
ρῆκαν τὸ παιδί κ' ἔπεσαν καὶ τὸ ἐπρο-
σκύνησαν.

Τὸ εὐχάριστο νέο τὸ εἶπαν ἔπειτα
σὲ ὅλους ὅσους ἀπάντησαν καὶ ὅλοι
ἐθαύμασαν κ' ἐδόξασαν τὸ Θεό.

13. Τὰ κάλαντα τῶν Χριστουγέννων.

Καλὴν ἐσπέραν, ἄρχοντες,
ἂν εἶναι ὄρισμός σας.

Χριστοῦ τὴν θείαν γέννησιν
νὰ πῶ στ' ἀρχοντικό σας.

Χριστὸς γεννᾶται σήμερον
ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει,
οἱ οὐρανοὶ ἀγάλλονται.
χαίρει ἡ κτίσις ὅλη.

14. *Τὰ καλῆμερα τῶν Χριστουγέννων.*

Χριστούγεννα πρωτούγεννα.
πρώτη γιορτὴ τοῦ χρόνου.
Γιὰ βγῆτε, δέτε, μάθετε,
πῶς ὁ Χριστὸς γεννιέται.

Γεννιέται κι ἀνατρέφεται
μὲ μέλι καὶ μὲ γάλα.
Τὸ μέλι τρῶν' οἱ ἄρχοντες
τὸ γάλα οἱ ἀφεντάδες.

Ἄνοιχτε τὰ κουτάκια σας
τὰ κατακλειδωμένα
καὶ δῶστε μας τὸ κόπο μας
ἀπ' τὸ χρυσὸ πουγγί σας.

Καὶ σᾶς καλονυχτίζομε.
πέσετε κοιμηθῆτε,
ὀλίγον ὕπνο πάρετε.
πάλι νὰ σηκωθῆτε.

Στὴν Ἐκκλησίᾳ τρέξετε
μ' ὅλη τὴν προθυμίᾳ,
τοῦ Θεοῦ ν' ἀκούσετε
τὴ θεία λειτουργία.

15. Ἡ βάπτισις τοῦ Χριστοῦ.

Τὸν καιρὸ ἐκεῖνον οἱ ἄνθρωποι δὲν ἐβαπτίζοντο, καὶ μάλιστα ὅταν ἦσαν μωρά, ὅπως σήμερα.

Ἄλλὰ τότε ὁ Θεὸς ἔστειλε ἕνα ἅγιον ἄνθρωπον, πὺ ἐλέγετο Ἰωάννης, γιὰ νὰ εἰπῆ στοὺς ἀνθρώπους νὰ γίνουιν καλοί, νὰ μετανοήσουιν. Καὶ αὐτός, ὅταν ἐμετανοοῦσαν, τοὺς ἐβάπτιζε μέσα σ' ἕνα ποτάμι, στὸν Ἰορδάνη, καὶ ἐπλύνοντο οἱ ἁμαρτίες των.

Ἀνάμεσα στοὺς πολλοὺς πὺ ἐπήγαιναν νὰ βαπτισθοῦιν, ἦτο καὶ ὁ Χριστός. Ὄταν ἔγινε τριάντα χρονῶν, ἐπῆγε στὸν Ἰωάννη καὶ τοῦ εἶπε :

— Ἰωάννη, βάπτισε καὶ μένα!

Μὰ ὁ Ἰωάννης δὲν ἤθελε. Ἦξερε

πὼς ὁ Χριστὸς ἦτο γιὸς τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀποκρίθηκε :

— Ἐγὼ πρέπει νὰ βαπτισθῶ ἀπὸ σένα καὶ σὺ ἔρχεσαι σὲ μένα ;

— Ἄφησέ τα αὐτά, τοῦ λέγει ὁ Χριστὸς, καὶ βάπτισέ με. Γιατὶ εἶναι θέλημα τοῦ Θεοῦ νὰ βαπτισθῶ καὶ ἐγώ.

Σὲ τοῦτον τὸν κόσμον εἶμαι καὶ ἐγὼ ἄνθρωπος καὶ ἔχω ἀνάγκη ἀπὸ τὸ βάπτισμά σου.

Τότε ὁ Ἰωάννης τὸν ἐβάπτισε μέσα στὸν Ἰορδάνη ποταμό. Καὶ ἀμέσως ἔστα-

μάτησαν τὰ νερὰ τοῦ ποταμοῦ. Ἄνοιξεν ὁ οὐρανὸς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο κατέβηκε σὰν περιστέρι ἐπάνω στὸ Χριστό. Καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπό

του καὶ ἀκούσθηκε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ἡ φωνὴ τοῦ θεοῦ ποὺ ἔλεγε :

—Αὐτὸς εἶναι ὁ ἀγαπημένος μου γιός, σ' αὐτὸν ἔδωσα ὅλη μου τὴν ἀγάπη.

16. Φῶτα.

Φῶτα, φῶς ἁγίας γιορτῆς
γύρω λαμπυρίζει.

Ἄγιος Γιάννης Βαφτιστῆς
τὸ Χριστὸ βαφτίζει.

Σήμερα μὲς στὸ νερό,
θάλασσα, ποτάμι,
ρίχνουν τὸ χρυσὸ σταυρό,
τ' ἁγιασμα νὰ κάμη.

Σ' ὅλα τὰ νερὰ ἁγιασμοὺς
καὶ σὲ μᾶς ὁ φωτισμός.

17. Προσευχή στήν Ἁγία Τριάδα.

Εἰς τὸ ὄνομα
τοῦ Πατρὸς
καὶ τοῦ Υἱοῦ
καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος. Ἀμήν.

18. Ὁ Τρισάγιος ὕμνος.

Ἁγιος ὁ Θεός,
Ἁγιος Ἰσχυρός,
Ἁγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς.

19. Παράκληση.

Δι' εὐχῶν
τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ,
ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

20. Προσευχὴ πρὶν ἀπὸ τὸ φαγητό.

Θεέ, Ἐσὺ ποὺ τρέφεις
ὅλα τὰ πλάσματά σου,
εὐλόγησε τὸ φαγητό μας
καὶ δῶσε νὰ μὴ λείπη
ποτὲ ἀπὸ τὸ τραπέζι μας.

21. Προσευχὴ μετὰ τὸ φαγητό.

Σ' εὐχαριστοῦμε, Θεέ.
ποὺ εὐλόγησες τὸ φαγητό μας
καὶ ἔδωσες νὰ μὴ λείπη
ἀπὸ τὸ τραπέζι μας.

22 Προσευχὴ γιὰ τοὺς γονεῖς.

Θεέ μου, φύλαγε
τὴ μανούλα μου,
ποὺ μ' ἐκράτησε στὰ χέρια της
καὶ μὲ φροντίζει νύχτα μέρα.

Καὶ τὸν πατερούλη φύλαγε
ποῦ γιὰ μένα λαχταρᾶ
καὶ κοπιάζει ὅλημέρα.

23. Προσευχὴ γιὰ τ' ἀδέλφια.

Θεέ μου, τ' ἀδελφάκια μου,
μεγάλα καὶ μικρά,
παρακαλῶ, νὰ μοῦ φυλάγης
νὰ τᾶχω σύντροφιᾶ.

Μαζὶ νὰ μεγαλώνωμε,
μαζὶ νὰ τραγουδᾶμε,
καὶ στὸ δρόμο τοῦ σχολειοῦ
πάντα μαζὶ νὰ πᾶμε.

24. Προσευχὴ γιὰ τὸ δάσκαλο.

Χριστέ, Ἐσὺ ποῦ δάσκαλος
ἐγίνηκες τοῦ κόσμου,
ξέρεις πόσο κοπιᾶ
γιὰ μέ ὁ δάσκαλός μου.

Δίνε σ' αὐτόν, Χριστούλη μου,
δύναμη, εὐλογία,
δίνε του ὅλα τ' ἀγαθὰ,
δίνε του εὐτυχία.

25. Προσευχὴ γιὰ τὴ δασκάλα.

Σὰ δεύτερη μητέρα
ἡ δασκάλα μᾶς φροντίζει.
τὸ νοῦ μας κάθε μέρα
αὐτὴ μᾶς τὸν φωτίζει.

Γι' αὐτήν, παρακαλοῦμε,
Χριστέ μας καὶ Θεέ,
ποτὲ νὰ μὴν τὴ δοῦμε
δίχως χαρά, ποτέ.

Πάντα εὐθυμη σιμά μας
νὰ εἶναι ἡ κυρία,
πάντοτε τὸ μάθημά μας
νὰ τῆς κάνει εὐτυχία.

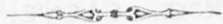
26. Ἀνατολή.

Στῆ φωνῆ τοῦ πετεινοῦ
κρύβονται τὰ νυχτοπούλια
καὶ στὰ βάθη τ' οὐρανοῦ
σβήνουν τ' ἄστρα, τρέμ' ἡ πούλια.

Τὰ γοργόφτερα πουλιὰ
νὰ ξυπνήσουν δὲν ἀργοῦν,
μὲ γλυκύτατη λαλιὰ
τὸ Θεὸ δοξολογοῦν.

Ἡ δροσιὰ δειλὴ δειλὴ
στ' ἀνθολούλουδα σταλάζει
καὶ γαυγίζει τὸ σκυλὶ
καὶ τὸ πρόβατο βελάζει.

Καὶ τὸ φῶς παντοῦ γελᾶ
κι ἀναγάλλετ' ὅλ' ἡ γῆ
κι ὁ Θεὸς ἀπὸ ψηλὰ
τοὺς καρπούς της εὐλογεῖ.

27. Ὁ Χριστὸς εὐλογεῖ τὰ παιδάκια.

Ὁ Χριστὸς ἀγαποῦσε ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Καὶ γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἦλθε στὸν κόσμον, νὰ τοὺς σώσῃ ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν. Νὰ τοὺς δείξῃ τὸ δρόμον τοῦ Θεοῦ.

Μὰ πιὸ πολὺ ὁ Χριστὸς ἀγαποῦσε τὰ παιδάκια.

— Εἶναι ἄθῳα, ἔλεγε, εἶναι ἀγγελούδια. Καὶ ὅπου τὰ συναντοῦσε, ἔξω

στοὺς δρόμους, μέσα στὰ σπίτια, παντοῦ, τὰ ἔπαιρνε στὴν ἀγκαλιά του καὶ τὰ εὐλογοῦσε.

Μιὰ ἡμέρα εἶχε μαζευθῆ κοντὰ στὸ Χριστὸ πάρα πολὺς κόσμος. Καὶ πολλὲς μητέρες εἶχαν μαζί των καὶ τὰ παιδιὰ των, γιὰ νὰ τὰ εὐλογήσῃ ὁ Κύριος. Μὰ ἦσαν πολλὰ τὰ παιδιὰ καὶ οἱ μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ ἐμάλω-ναν τὶς μητέρες καὶ ἤθελαν νὰ τὰ διώξουν.

Ὁ Χριστὸς μόλις ἐκατάλαβε τὴ φασαρία ἐπλησίασε πρὸς τὰ παιδιὰ καὶ εἶπε :

— Ἀφῆστε τὰ παιδάκια νὰ ἔλθουν σὲ μένα. Γι' αὐτὰ εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Καὶ γυρίζοντας στὸν κόσμο ἐπρόσθεσε :

— Ἀλήθεια σᾶς λέγω. Ὅποιος δὲν γίνῃ ἄκακος σὰν τὰ παιδάκια αὐτά, δὲν θὰ κερδίσῃ τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Καὶ τὰ παιδάκια ἔτρεξαν σιμὰ του. Ὁ Χριστὸς τὰ ἀγκάλιαζε καὶ ἔβαζε

ἐπάνω τους τὰ χέρια του καὶ τὰ εὐ-
λογοῦσε.

28. Ὁ Χριστὸς καὶ τὰ παιδάκια.

Ἀφῆστε τὰ παιδάκια
νὰ ἔλθουνε σὲ μένα,
εἶναι ἀγγελουδάκια,
εἶν' ἄθῶα τὰ καημένα.

Ἀφῆστε τα τὴν εὐλογία
νὰ πάρουν τοῦ Χριστοῦ,
γιατὶ σ' αὐτὰ ἡ βασιλεία
ἀνήκει τοῦ Θεοῦ.

29. Προσευχὴ γιὰ τοὺς συμμαθητές.

Χριστέ,
Ἐσὺ ποὺ ἀγαπᾷς τὰ παιδάκια,
φύλαξε, Σὲ παρακαλῶ,
τοὺς συμμαθητές μου
ἀπὸ κάθε κακό.

Δίνε τους, Χριστούλη μου,
ύγεία καὶ χαρὰ
καὶ στέλνε τους
ἀπ' τὸν οὐρανὸ ψηλὰ
τὴν εὐλογία σου.

30. Ἡ Κυριακὴ τῶν Βαΐων.

Ὁ Χριστὸς ἦτο ὁ μεγαλύτερος δάσκαλος καὶ ὁ μεγαλύτερος γιατρὸς τοῦ κόσμου. Ἐδίδαξε τὸ δρόμο τοῦ Θεοῦ, ἐγιάτρεψε ἀρρώστους, ἀνάστησε πεθαμένους.

Γι' αὐτὸ ὅλος ὁ κόσμος ἔτρεχε κοντά του καὶ ἄκουε τὴ διδασκαλία του καὶ τὸν ἐθαύμαζε καὶ τὸν ἐπίστευε.

— Ἀληθινὰ αὐτὸς εἶναι ὁ γιὸς τοῦ Θεοῦ! ἔλεγε.

Μὰ πιὸ πολὺ ἐθαύμασε κ' ἐπίστευσε τὸ Χριστὸ ὁ κόσμος, ὅταν ἀνάστησε στὴ Βηθανία τὸ φίλο του τὸ Λά-

ζαρο, πού ἦτο τέσσερες ἡμέρες στὸν τάφο.

Ἡ φήμη του πιά ἐδιαδόθηκε παντοῦ καὶ ὅλος ὁ κόσμος ἔτρεχε νὰ τὸν ἰδῆ, νὰ τὸν ἀκούσῃ, νὰ τὸν θαυμάσῃ.

Ἦστερα ἀπὸ τὴν ἀνάστασι τοῦ Λαζάρου ὁ Χριστὸς καβάλλα στὸ πούλαρι μιᾶς ὄνισσας ἐξεκίνησε μὲ τοὺς μαθητὲς του νὰ πάῃ στὰ Ἱεροσόλυμα. Ἐπήγαινε στὴν πρωτεύουσα, γιὰ νὰ κάμῃ ἐκεῖ τὸ Πάσχα, πού ἐγιώρταζαν οἱ Ἑβραῖοι.

Ἄπ' ὅπου ἐπερνοῦσε, ὁ κόσμος ἔτρεχε κοντά του μὲ κλάδους βαγιαῶς στὰ χέρια καὶ ὅλοι ἔψελναν.

— Ὡσαννά! Εὐλογημένος ὁ Ἐρχόμενος! Δηλαδή: Δόξα! Εἶναι εὐλογημένος αὐτὸς ποὺ ἔρχεται.

Ἔτσι ἡ συνοδεία ὅλο καὶ ἐμεγάλωνε. Καὶ ὅταν ἐμπρὸς ὁ Χριστὸς καὶ πίσω του πολλοὶ ἄνθρωποι ἐκατέβαιναν τὸν κατηφορικὸ δρόμο νὰ μποῦν στὰ Ἱεροσόλυμα, κόσμος πολὺς μὲ βὰγια στὰ χέρια ἐξεκίνησε νὰ ὑποδεχθῆ τὸ Σωτῆρα.

— Ὡσαννά! Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος! ἐφώναζαν καὶ αὐτοὶ καὶ ἔστρωναν τὸ δρόμο μὲ ροῦχα, μὲ κλαδιά, μὲ λουλούδια, γιὰ νὰ περάσῃ ὁ Χριστός.

Κ' ἐκεῖνος ἐσήκωνε τὸ χέρι καὶ τοὺς εὐλογοῦσε ὅλους, ἐνῶ αὐτοὶ μὲ μεγάλο ἐνθουσιασμὸ ἐφώναζαν:

— Ὡσαννά! Ὡσαννά! Ὡσαννά!

Αὐτὴ τὴν ὑποδοχὴ τοῦ Χριστοῦ στὰ Ἱεροσόλυμα τὴ γιορτάζουμε καὶ μεῖς σήμερα μιὰ Κυριακὴ πρὶν ἀπὸ τὴ

Λαμπρή. Τὴν Κυριακὴ αὐτὴ τὴ λέμε Κυριακὴ τῶν Βαΐων. Στὴν Ἐκκλησία ὁ ἱερέας μοιράζει σὲ ὄλους μας βάρια κ' ἐμεῖς τὰ παίρνομε μὲ χαρὰ καὶ θυμούμαστε τὴ μεγάλη ὑποδοχὴ τοῦ Χριστοῦ στὰ Ἱεροσόλυμα.

31. Τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ.

1. Τὸ μῖσος καὶ ἡ ἀπόφαση τῶν Ἑβραίων.

Μὰ ὅσο ἀγαποῦσε τὸ Χριστὸ ὁ κόσμος, τόσο τὸν ἐμίσησαν οἱ ἄρχοντες τῶν Ἑβραίων.

Οἱ ἀρχιερεῖς, οἱ Γραμματεῖς, δηλαδή οἱ δάσκαλοι, καὶ οἱ προύχοντες τῶν Ἑβραίων ἔβλεπαν μὲ κακὸ μάτι τὴ δόξα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ ἐπειδὴ ἐφοβήθηκαν μήπως ὁ λαὸς τὸν κάμη βασιλιά του καὶ χάσουν αὐτοὶ ὅλη τὴν ἀξία ποὺ εἶχαν, ἐσκέφθηκαν νὰ τὸν βγάλουν ἀπὸ τὴ μέση.

Τὸν ἐκατάγγειλαν λοιπὸν στὸ με-

γάλο δικαστήριο τῶν Ἰουδαίων, στο
Συνέδριο, ὅπως τὸ ἔλεγαν, πὼς θέ-
λει νὰ κάμη ἐπανάσταση στὸ λαό.
Πὼς λέγει τὸν ἑαυτό του γιὸ τοῦ Θε-
οῦ καὶ βασιλιά τῶν Ἰουδαίων.

Τὸ Συνέδριο τὸν ἐκαταδίκασε νὰ
σταυρωθῆ γιὰ ὅλα αὐτὰ καὶ ἐζητοῦσε
εὐκαιρία νὰ τὸν πιάσῃ.

2. Ἡ σύλληψη τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Χριστὸς μὲ τοὺς μαθητές του
ἐπῆγε ἔξω ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ
τοὺς ἔδινε τὶς τελευταῖες του συμβου-
λές.

Τὴν Πέμπτη τὸ βράδυ τοὺς ἐπῆρε
καὶ ἦλθε στὰ Ἱεροσόλυμα στὸ σπίτι
ἐνὸς φίλου του. Ἐκεῖ εἶχε στείλει δύο
ἀπὸ τοὺς μαθητές του καὶ ἐτοίμασαν
τὸ τραπέζι γιὰ τὸ Πάσχα.

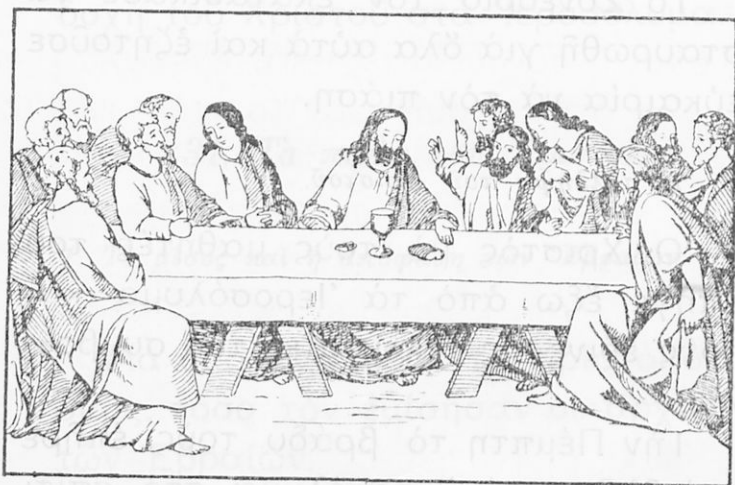
Ὁ Χριστὸς ἔκοψε τὸ ψωμί, τὸ ἐμοί-
ρασε στοὺς μαθητές του καὶ τοὺς εἶπε:

— Λάβετε, φάγετε. Τοῦτο εἶναι τὸ
σῶμα μου. ...

Ἐπειτα ἔκέρασε στὸ ποτήρι τὸ

κρασί καὶ τοὺς τὸ ἐπρόσφερε λέγοντας:

—Πιέτε ἀπ' αὐτὸ ὅλοι. Τοῦτο εἶναι τὸ αἷμα μου... Καὶ τοὺς ἐσύστησε νὰ κάνουν αὐτὸ καὶ μετὰ τὸ θάνατό του γιὰ νὰ τὸν θυμοῦνται.

Ἐκεῖ λοιπὸν ποὺ ἔτρωγαν, ὁ Χριστὸς ἀναστέναξε καὶ εἶπε:

—Ἐνας ἀπὸ σᾶς θὰ μὲ προδώσῃ:

Ἄλλοι τότε τὸν ἐρώτησαν σὲ τῆ σειρά:

—Μήπως εἶμαι ἐγώ, Κύριε;

Τελευταῖος τὸν ἐρώτησε ὁ Ἰούδας καὶ ὁ Χριστὸς τοῦ ἀποκρίθηκε:

— Ἐσὺ τὸ λές! Ἄλλ' ὅ,τι ἔχεις νὰ κάμης, κάμε το γρήγορα.

Καὶ ὁ Ἰούδας ἔφυγε κ' ἐπῆγε στοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς εἶπε:

— Ὅποτε θελήσετε τὸ Χριστό, νὰ σᾶς τὸν παραδώσω.

Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ ἔδωσαν τριάντα ἀργύρια. Καὶ ὅταν ὁ Χριστὸς μετὰ τὸ δεῖπνο ἐπῆγε σὲ ἕνα περιβόλι μὲ τοὺς μαθητὲς του καὶ ἔκανε τὴν προσευχή του, ἔφθασε ὁ Ἰούδας μὲ τοὺς στρατιῶτες. Ὅπως εἶχε συνεννοηθῆ μαζί τους ἐφίλησε τὸ Χριστὸ καὶ τοῦ εἶπε:

— Χαῖρε. Ραββί!

Ἐκεῖνοι ἀμέσως τὸν ἔπιασαν, τὸν ἔδεσαν καὶ τὸν ἔφεραν στὸ Συνέδριο. Κ' ἐκεῖνο τὸν ἐδίκασε νὰ σταυρωθῆ.

3. Ἡ σταύρωση τοῦ Χριστοῦ.

Οἱ Ἑβραῖοι, ἀφοῦ ἔβρισαν καὶ ἐκορόϊδεψαν τὸ Χριστὸ ἀρκετὴ ὥρα, τὸν

ἐφόρτωσαν τὸ σταυρὸ καὶ ἐπήγαιναν
μὲ στρατὸ στὸ Γολγοθᾶ νὰ τὸν σταυ-
ρώσουν.

Κουρασμένος ὁ Χριστὸς ἀπὸ τὶς
ταλαιπωρίες ποὺ τοῦ ἔκαμαν δὲν ἤμ-
πόρεσε νὰ βαστάξῃ τὸ βάρος τοῦ
σταυροῦ. Ἐσωριάσθηκε μὲ αὐτὸν χά-
μω.

Ἐπερνοῦσε τότε ἓνας χωρικός γε-
ωργός, ποὺ ἐλέ-
γετο Σίμωνας. Οἱ
στρατιῶτες τὸν ἐ-
φώναξαν καὶ τὸν
ἐφόρτωσαν τὸ
σταυρὸ. Ἔτσι ἔ-
φθασαν στὸ Γολ-
γοθᾶ.

Ἐκεῖ ἔγδυσαν
τὸ Χριστὸ καὶ τὸν
ἐσταύρωσαν ἀνά-
μεσα σὲ δυὸ λη-
στές.

Καὶ ἐνῶ οἱ σταυρωτὲς τοῦ τὸν
ἐπερίπαιζαν καὶ τοῦ ἔλεγαν: «Ἄν
εἶσαι γιὸς τοῦ Θεοῦ, κατέβη ἀπὸ τὸ

σταυρό», ὁ Χριστὸς ἐσήκωσε τὰ μάτια του στὸν οὐρανὸ καὶ εἶπε :

— Πατέρα μου, συγχώρησέ τους. Γιατὶ δὲν ξέρουν τί κάνουν.

Ἦτο ἐννιά ἡ ὥρα, ὅταν τὸν ἐσταύρωσαν. Κατὰ τὸ μεσημέρι ὁ οὐρανὸς ἐσκοτείνιασε καὶ ἔμεινε σκοτεινὸς ὡς στὶς τρεῖς τὸ ἀπόγευμα, πού ὁ Χριστὸς ἐπέθανε ἐπάνω στὸ σταυρό.

Τότε σεισμὸς μεγάλος ἔγινε καὶ ὅλοι ἐφοβήθηκαν καὶ μερικοὶ ἔλεγαν :

— Πράγματι γιὸς τοῦ Θεοῦ ἦτο αὐτός.

4. Ἡ ταφὴ τοῦ Χριστοῦ.

Τὸ βράδυ, πρὶν βασιλέψη ὁ ἥλιος, ἦλθε μὲ τὴν ἄδεια τοῦ διοικητῆ ἕνας κρυφὸς μαθητῆς τοῦ Χριστοῦ, ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τὴν Ἀριμαθαία, καὶ μὲ ἕναν ἄλλον μαζί, πού ἐλέγετο Νικόδημος, κατέβασαν τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τὸ σταυρό.

Τὸ ἄλειψαν μυρουδιές καὶ τὸ ἐτύλιξαν μὲ ἓνα καθαρὸ σεντόνι καὶ τὸ

ἔθαψαν σ' ἓναν καινούργιο τάφο, στὸ περιβόλι τοῦ Ἰωσήφ.

Αὐτὸν τὸν τάφο τὸν εἶχε φτιάσει ὁ Ἰωσήφ γιὰ τὴν οἰκογένειά του καὶ κανεὶς ἄλλος δὲν εἶχε ταφῆ ἐκεῖ.

Καὶ ἀφοῦ αὐτοὶ τὸν ἔθαψαν, οἱ Ἑβραῖοι ἐστερέωσαν καλὰ τὴν πέτρα ποὺ ἐσκέπαζε τὸν τάφο καὶ ἔβαλαν στρατιῶτες νὰ τὸν φυλάξουν τρεῖς ἡμέρες. Αὐτὸ βέβαια τὸ ἔκαμαν ἐπειδὴ εἶχε εἰπωθῆ πὼς ὁ Χριστὸς σὲ τρεῖς ἡμέρες θ' ἀναστήθῃ.

— Μπορεῖ, ἐσυλλογίσθησαν, νὰ τὸν σηκώσουν ἀπ' ἐκεῖ οἱ μαθητὲς του καὶ νὰ εἰποῦν ὕστερα πὼς ἀναστήθηκε.

32. Ἡ ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλλὰ πόσο ἐγελάσθησαν οἱ πονηροί. Οἱ στρατιῶτες ἐφύλαγαν πράγματι. Τὴν τρίτη ἡμέρα, πρὶν ξημερώση ἡ Κυριακή, ἦλθεν ἕνας ἄγγελος κ' ἐκύλησε τὴν πλάκα τοῦ τάφου καὶ ὁ Χριστὸς ἀναστήθηκε.

Οἱ στρατιῶτες σὰν εἶδαν τὸν ἄγγελο μὲ τὴν ὀλόλευκη φορεσιά του ἐφοβήθησαν καὶ ἔπεσαν χάμω.

Κατὰ τὰ ξημερώματα ἦλθαν τρεῖς γυναῖκες μὲ μυρουδιές γιὰ ν' ἀλείψουν τὸ Χριστὸ καὶ ἐνῶ ἔλεγαν μεταξὺ των: «Ποιὸς θὰ μᾶς κυλήσῃ τὴν πέτρα τοῦ τάφου;» ὅταν ἐπλησίασαν εἶδαν τὸν τάφο ἀνοικτόν.

Ἐμπῆκαν μέσα, ἀλλὰ δὲν εὗρηκαν τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Εἶδαν μόνον δύο ἀγγέλους στὰ κατάλευκα ντυμένους καὶ ἐτρόμαξαν.

— Μὴ φοβᾶσθε, τίς εἶπαν ἐκεῖνοι. Ὁ Χριστὸς, ποὺ ζητᾶτε, ἀναστήθηκε.

Πηγαίνετε νὰ τὸ εἰπῆτε στοὺς μαθη-
τές του.

Καὶ ἔτρεξαν οἱ μυροφόρες καὶ τὸ
εἶπαν στοὺς μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ.
Καὶ πρῶτοι ἦλθαν ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰ-
ωάννης καὶ ἐμπῆκαν στὸ μνήμα. Καὶ
σὰν εἶδαν ὅτι ἔλειπεν ὁ Χριστός, ἐπί-
στευσαν ὅτι ἀναστήθηκε καὶ ἐγύρισαν
στὴν πόλη καὶ τὸ εἶπαν καὶ στοὺς
ἄλλους καὶ εἶχαν ὅλοι χαρὰ μεγάλη.

Χαρὰ μεγάλη ἔχομε κ' ἐμεῖς κάθε
χρόνο τῆ Λαμπρῆ, ποὺ γιορτάζομε
τὴν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ.

33. Ὕμνος τῆς ἀναστάσεως.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν
θανάτῳ θάνατον πατήσας
καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι
ζωὴν χαρισάμενος.

34. Χριστὸς ἀνέστη!

Χριστὸς ἀνέστη! Καλημέρα!
Παντοῦ χαρές, τραγούδια
καὶ ἡ Πλάση πέρα ὡς πέρα
ἐφόρεσε λουλούδια.

Χριστὸς ἀνέστη! Γελαστὰ
τσουγκρίζομε τ' αὐγά μας
καὶ στὸν κῆπο ἡ πασχαλιά
μυρίζ' ὀλόγυρά μας.

35. Πασχαλιά.

Ἐλθε πάλι Πασχαλιά,
μὲ ἀγάπη, μὲ φιλιά,
μὲ αὐγά καὶ μὲ ἄρνι.
— Χαίρετε, Χριστιανοί!

Τί φορέματα καλά,
τί γλυκύσματα πολλά,
τί τραγούδι, τί φωνή!
— Χαίρετε, Χριστιανοί!

36. Σαββατόβραδο.

Σάββατο τὸ βράδυ στὸν Ἑσπερινὸ
προσκαλεῖ ἡ καμπάνα κάθε χριστιανό.
Νά τον καὶ γυρίζει μὲ τὰ πόδια του
στὸ χωριὸ χωριάτης μὲ τὰ βόδια του.

Πέρα στὴν καλύβα μάνα τραγουδεῖ,
γιὰ ν' ἀποκοιμίση ἄκακο παιδί.
—Νάνι καὶ θὰ πᾶμε αὔριο ταχὺ
στοῦ Θεοῦ τὸ σπίτι καὶ στὴν προσευχή.

Κι ὁ Θεὸς θ' ἀκούση καὶ ἡ Παναγιὰ
καὶ βροχὴ θὰ στείλῃ στὴ φτωχολογιά.
Θὰ φυτρώση τότε τὸ σιτάρι μου
καὶ ψωμί θὰ ἔχῃς, παλληκάρι μου.

Καὶ στὸν κῆπο ἄλλη μάνα γνωστικὴ
λέγει στὰ παιδιά της ποὺ γυρνοῦν ἐκεῖ:
—Βλέπετε, παιδιά μου, πὼς καὶ τὰ φυτὰ
προσευχὴ διαβάζουν στὸ Θεὸ σκυφτά.

37. Ἡ Κυριακή.

Μόλις ἔλαμπαν τὰ κάλλη
τῆς αὐγῆς τερπνά,
τὰ παιδάκια ἢ μητέρα
τρέχει καὶ ξυπνᾶ.

— Ἔ, παιδιά, καιρός, ξυπνᾶτε!
κ' εἶναι Κυριακή,
ἢ καμπάνα μᾶς φωνάζει!
τὴν ἀκοῦτ' ἐκεῖ;

— Τώρ' ἀμέσως, μητερίτσα,
λένε μὲ χαρὰ
καὶ πηδοῦν ἀπ' τὸ κρεβάτι
ὅλα ζωηρά.

Ἡ μητέρα μὲ δροσᾶτο
τᾶπλυνε νερό,
τὰ μαλλάκια τους μὲ χτένι
χώρισε ἀργυρό.
Τᾶλλαξε σιδερωμένα
ροῦχα γιορτερά,
κ' ἔλαμπαν σὰν ἀγγελούδια
κ' ἦταν ὅλα μιὰ χαρά!

Τώρα νά, στὸ πεζοδρόμι
τὰ παιδιὰ, κι αὐτὴ
τὸ μικρό της ἀπ' τὸ χέρι
τρυφερὰ κρατεῖ.

Ὅμορφα στὴν Ἐκκλησιᾶ
στέκουν τὰ παιδιὰ
καὶ τὴ λειτουργία ἀκοῦνε
μ' ἀνοιχτὴ καρδιά.

38. Τὸ Ἐκκλησιάκι.

Εἰς τὸ βουνὸ ψηλὰ ἐκεῖ
εἶν' Ἐκκλησιᾶ ἔρημική.
Τὸ σήμαντρό της δὲν χτυπᾶ,
δὲν ἔχει ψάλτη οὐδὲ παπᾶ.

Ἐνα κανδήλι θαμπερὸ
κ' ἕναν πέτρινο σταυρὸ
ἔχει στολίδι μοναχὸ
τὸ Ἐκκλησιάκι τὸ φτωχό.

Μὰ ὁ διαβάτης σὰν περνᾶ,
στέκεται καὶ τὸ προσκυνᾶ

καὶ μὲ εὐλάβεια πολλή
τὸν πέτρινο σταυρὸ φιλεῖ.

39. Προσευχὴ γιὰ κάθε δεινὴ περίστασι.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ,
Ἐσὺ ποὺ ἐνίκησες τὸ θάνατο
καὶ ἀναστήθηκες ἀπὸ τοὺς νεκρούς,
σῶσε κ' ἐμᾶς καὶ φύλαξέ μας
ἀπὸ κάθε τι κακό.
Σῶσε μας ἀπὸ σεισμό,
σῶσε μας ἀπὸ πλημμύρα,
φύλαξέ μας ἀπ' ἄρρώστια,
φύλαξέ μας ἀπὸ πείνα.

ΤΕΛΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΑΞΗ ΠΡΩΤΗ

1^ο ἔτος Α' καὶ Β'.

Ὀκτώβριος—Νοέμβριος—Δεκέμβριος

Κεφ.	Σελίδ.
1. Προσευχὴ πρὶν ἀρχίσουν τὰ μαθήματα τῆς ἡμέρας (ὁμαδική).	3
2. Ἡ ἴδια προσευχὴ στὸν ἐνικὸ ἀριθμὸ (ἀτομική) . . .	3
3. Προσευχὴ (ποίημα Α. Μωραΐτη)	4
4. Προσευχὴ ὅταν τελειώσουν τὰ μαθήματα τῆς ἡμέρας (ὁμαδική).	4
5. Ἡ ἴδια προσευχὴ στὸν ἐνικὸ ἀριθμὸ (ἀτομική) . . .	4
6. Προσευχὴ βραδινὴ πρὶν ἀπὸ τὸν ὕπνο (ἀτομική) . .	5
7. Ἡ ἴδια προσευχὴ στὸν πληθυντικὸ ἀριθμὸ (ὁμαδική)	5
8. Ἄγγελος φύλακας (ποίημα Στ. Σπεράντσα)	6
9. Πρωινὴ προσευχὴ (ἀτομική)	6
10. Ἡ ἴδια προσευχὴ ὁμαδική	7
11. Πρωινὴ προσευχοῦλα (ποίημα Στ. Σπεράντσα) . . .	7
12. Ἡ γέννηση τοῦ Χριστοῦ (ἐρμηνεῖα ἑορτῆς)	8
13. Τὰ κάλαντα τῶν Χριστουγέννων	12
14. Τὰ καλῆμερα τῶν Χριστουγέννων	13

Ἰανουάριος—Φεβρουάριος—Μάρτιος

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κεφ.	Σελίδ.
15. Ἡ βάπτισις τοῦ Χριστοῦ	14
16. Φῶτα (ποίημα Στ. Σπεράντσα)	16
17. Προσευχὴ στὴν Ἁγία Τριάδα	17
18. Ὁ τριοάγιος ὕμνος	17
19. Παράκλησις	17
20. Προσευχὴ πρὶν ἀπὸ τὸ φαγητὸν	18
21. Προσευχὴ μετὰ τὸ φαγητὸν	18
22. Προσευχὴ γιὰ τοὺς γονεῖς	18
23. Προσευχὴ γιὰ τ' ἀδελφία	19
24. Προσευχὴ γιὰ τὸ δάσκαλον	19
25. Προσευχὴ γιὰ τὴ δασκάλα	20
26. Ἀνατολὴ	21

Ἀπρίλιος—Μάϊος—Ἰούνιος

27. Ὁ Χριστὸς εὐλογεῖ τὰ παιδάκια	22
28. Ὁ Χριστὸς καὶ τὰ παιδάκια (ποίημα)	24
29. Προσευχὴ γιὰ τοὺς συμμαθητὲς	24
30. Κυριακὴ τῶν Βαΐων	25
31. Τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ	28
1. Τὸ μῖσος καὶ ἡ ἀπόφασις τῶν Ἑβραίων	28
2. Ἡ σύλληψις τοῦ Χριστοῦ	29
3. Ἡ σταύρωσις τοῦ Χριστοῦ	31
4. Ἡ ταφὴ τοῦ Χριστοῦ	33

<i>Κεφ.</i>	<i>Σελίδ.</i>
32. Ἡ ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ	35
33. Ὑμνος τῆς ἀναστάσεως	37
34. Χριστὸς ἀνέστη (ποίημα).	38
35. Πασχαλιὰ (ποίημα Α. Κατακουζηνοῦ)	38
36. Σαββατόβραδο (ποίημα)	39
37. Ἡ Κυριακὴ (ποίημα Ἡλ. Τανταλίδη)	40
38. Τὸ ἐκκλησάκι (ποίημα Ἀγγ. Βλάχου)	41
39. Προσευχὴ γιὰ κάθε δεινὴ περίσταση	42

- 32. Η ένδειξη του Χρόνου
- 33. Υμνος της Αναστάσεως
- 34. Χριστός άνεστη (ποίημα)
- 35. Πασχαλιά (ποίημα Α. Κάτορου)
- 36. Σαββατοβράδυ (ποίημα)
- 37. Η Κυριακή (ποίημα Ηλ. Τανταλίου)
- 38. Το έκορσκι (ποίημα Άγγ. Βλάχου)
- 39. Πρωτοχρονιά για κάθε άνεστη τέτοια